

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2016

VII. volební období

Pozměňovací návrh poslance

Jaroslava Foldyny

k návrhu poslanců Jana Birke a Romana Sklenáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

(sněmovní tisk č. 888)

1. Obsah Čl. I se označuje jako novelizační bod č. 1.
2. V čl. I. se za novelizační bod č. 1 vkládají novelizační body č. 2 a 3, které zní:

„2. V § 30 odstavec 3 zní:

„(3) Souvisle zastavěným územím obce (dále jen „území“) je pro účely určení silničního ochranného pásma podle tohoto zákona území, jehož začátek je na pozemní komunikaci označen dopravní značkou označující začátek území, kde platí pravidla pro provoz v obci a informující o názvu obce a jehož konec je na pozemní komunikaci označen dopravní značkou označující konec obce.“

3. Poznámka pod čarou č. 27 se zrušuje.“

Odůvodnění

Současná definice souvisle zastavěného území obce dle ustanovení § 30 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích zní:

„(3) Souvisle zastavěným územím obce (dále jen "území") je pro účely určení silničního ochranného pásma podle tohoto zákona území, které splňuje tyto podmínky:

a) na území je postaveno pět a více budov odlišných vlastníků, kterým bylo přiděleno popisné nebo evidenční číslo a které jsou evidovány v katastru nemovitostí,

b) mezi jednotlivými budovami, jejichž půdorys se pro tyto účely zvětší po celém obvodu o 5 m, nebude spojnice delší než 75 m. Spojnice tvoří rohy zvětšeného půdorysu jednotlivých budov (u oblouků se použijí tečny). Spojnice mezi zvětšenými půdorysy budov, spolu se stranami upravených půdorysů budov, tvoří území.“

Jak je patrné, stávající definice „*souvisle zastavěného území obce*“ je značně komplikovaná, nejasná a připouští řadu možných výkladů. Krom toho, že tuto skutečnost samu o sobě nelze považovat za uspokojivý právní stav, tato definice navíc přímo ovlivňuje i definici „*silničního ochranného pásma*“ a její výklad, protože silniční ochranné pásmo je dle § 30 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích definováno jako území podél pozemních komunikací mimo *souvisle zastavěné území obce*.

V *souvisle zastavěném území obce* a v *silničním ochranném pásmu* panují v mnoha oblastech odlišné povolovací režimy (např. pro všechny stavby a jejich změny, které vyžadují povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu, jak plyne z § 32 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích). Navíc v *souvisle zastavěném území obce* rozhoduje o stavebních záměrech příslušný stavební úřad, zatímco v *silničním ochranném pásmu* rozhoduje o stavebních záměrech příslušný stavební úřad na základě stanoviska dopravního správního úřadu. Tento stav má přímé dopady na právní jistotu běžných občanů, kteří potřebují povolovat stavební záměry či úpravy a opravy svých staveb podél pozemních komunikací.

Co se týče nejasnosti samotné definice *souvisle zastavěného území obce*, v první řadě lze zmínit, že není z výše uvedené formulace jasné, zda postačí pět budov alespoň dvou odlišných vlastníků, anebo zda má jít o nejméně pět budov nejméně pěti odlišných vlastníků.

Dále je problematické, že v případě písm. b) není zcela zřejmé, o spojnice jakých rohů budov se jedná (zda se jedná o spojnici jen mezi některými body budov, nebo mezi všemi jejími body atd.).

Výše uvedená právní úprava je tedy v praxi zcela nevhodná a značně komplikuje situaci měst a obcí při výkonu jejich přenesené působnosti. Výkladové nejasnosti mají přímý vliv např. na určování příslušnosti úřadů k vydávání veřejnoprávních povolení a dále na samotné posuzování žádostí o vydání povolení. To se netýká jen stavebních povolení, jak bylo zmíněno výše, ale dále např. vydávání povolení k výsadbě stromů či odpovědnosti osob za správní delikty.

Za vhodné a z hlediska aplikace jednoznačné řešení se nabízí pojetí *souvisle zastavěného území obce* stejně, jako je vymezen začátek a konec obce příslušným dopravním značením podle ustanovení § 2 písm. cc zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.